

[Ministeren for handel, industri og søfart.] til at aflægge besøg i butikkerne. Der er også i udvalgsbetænkningen stærkt peget på den almindelige økonomiske interesse, det har, at udnyttelsen af arbejdstiden på fabrikker og værksteder om lørdagen ikke begrænses gennem forsømmelser, som forårsages af butikernes tidlige lukning. Jeg vil gerne fremhæve, at regeringen tillægger begge disse synspunkter betydelig vægt. Imidlertid fremgår det af betænkningen, at ca. halvdelen af udvalgets medlemmer uanset de fremhævede vigtige modbetragtninger har udtalt sig for, at de midlertidigt gældende butikslukketider bør forlænges uændret endnu et år fra den 1. april 1949 at regne, således at den kommende, varige lukkelov først skulle træde i kraft den 1. april 1950. Såvel købmændene som handelsmedhjælperne har stærkt udtalt sig imod at foretage en ændring på nærværende tidspunkt. I særdeleshed weekendspørgsmålet har givet anledning til tvivl. På den ene side må man se med sympati på købmændenes og butiksmidhjælpernes ønsker om en større samlet fritid ved arbejdsugens slutning, som bankfunktionærerne og adskillige kontormedhjælpere har det. På den anden side må man overveje, om de økonomiske forhold i vort samfund efter omstændighederne gør dette betænkeligt.

Fra købmandsside er det til underbygning af ønsket om bevarelse af de nuværende lukketider særligt fremhævet, at de handlende stadig har vanskelighed ved at skaffe tilstrækkeligt personale, og at den endnu på en række områder herskende vareknaphed ligeledes vanskeliggør gennemførelsen af forlængede åbningstider. Jeg kan også nævne, at to af udvalgets medlemmer helt har afholdt sig fra at stemme om det vigtigste af lovens spørgsmål, weekend-lukningen, med den begrundelse, at forholdene stadig er så uklare, at de ikke anser det for muligt nu at tage endelig stilling til lukketiden om lørdagen i en varig lukkelov, som måske først vil blive gennemført i 1950. Der er således meget, der taler for, at forholdene endnu ikke er normaliserede i en sådan grad, at det vil være rigtigt at ophæve den midlertidige lovs bestemmelser i indværende år. Det er vel heller ikke udelukket, at en yderligere normalisering af forholdene i det kommende år, som alle jo håber på, kunne give anledning til en ændret stillingtagen til nogle af problemerne, således at det ikke vil være rigtigt nu at søge en

løsning af disse meget vanskelige spørgsmål forceret igennem.

Jeg skal derfor tillade mig at indstille, at den midlertidige lukkelov forlænges endnu et år fra den 1. april 1949 at regne, idet jeg skal tilføje, at der vil blive anledning til at gøre de i den som bilag optrykte udvalgsbetænkning rejste spørgsmål til genstand for en nærmere belysning og drøftelse under rigsdagens behandling af nærværende lovforslag såvel i salen som under den udvalgsbehandling, som lovforslaget formentlig vil blive underkastet. Og jeg kan tilføje, at jeg vil anse det for meget ønskeligt, om det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat, vil gå ind på en drøftelse af de i udvalgsbetænkningen nedlagte tanker. Jeg vil for mit vedkommende meget gerne i udvalget deltage i sådanne drøftelser.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v.*

Lovforslaget går ud på forlængelse for et år af de ved loven af 1946 for skatteårene 1945-46—1948-49 fastsatte bestemmelser om båndlæggelse af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat med eventuelle bødetillæg. Efter forslaget skal også de efterbetalingsbeløb m. v., der tilflyder kommunerne i skatteåret 1949—50, være omfattet af lovens båndlæggelsesbestemmelser.

Disse bestemmelser går ud på, at alle de efterbetalings- og bødebødbeløb, der i nævnte skatteår måtte indgå i en kommunes kasse, skal indbetales på en for kommunen til dette formål oprettet særlig konto i Danmarks Nationalbank. De på kontoen til enhver tid indestående beløb skal ikke kunne hæves uden forud indhentet samtykke fra den pågældende kommunes tilsynsmyndighed. Dette vil for købstadkommunernes vedkommende sige indenrigsministeriet og for sognekommunernes vedkommende amtsrådet.

Det er dog ikke hele provenuet af efterbetalings- og bødebødbeløbene, der i medfør af loven skal båndlægges. Udenfor holdes således for det første et beløb, der skal svare til, hvad der normalt må antages at tilfalde kommunen som efterbetaling m. v.